

regel om, at passiveringsprocenterne skal kunne fraviges af boet, vil i øvrigt også på anden måde gøre skiftebehandlingen vanskeligere. Boet vil komme ud for at skulle arbejde med to forskellige passiveringer vedrørende samme aktiv, idet fravigelsen kun kan tillægges betydning i relation til selve bodelingen. Det må naturligvis altid være lovens passivering, der skal gælde med hensyn til arveafgiftsberegningen.

Spørgsmål 22:

Sidste punktum i besvarelsen af spørgsmål 21 ønskes nærmere begrundet.

Svar:

I sidste punktum i svaret på spørgsmål 21 anføres det, at det altid må være lovens passivering, der skal gælde med hensyn til arveafgiftsberegningen.

Hvis arvingerne nemlig fastsætter en lavere passiveringsprocent end anvist i loven, og fravigelsen tillægges betydning ved arveafgiftsberegningen, vil resultatet blive en større arveafgift. Arvingerne vil som følge heraf foretrække at modificere passiveringen på anden måde end gennem en fravigelse af passiveringsprocenterne. En regel om, at en fravigelse af passiveringsprocenten skal tillægges betydning også ved arveafgiftsberegningen, vil således let kunne føre til, at denne metode til modificering af passiveringen slet ikke benyttes eller i hvert fald kun benyttes i begrænset omfang.

Vedrørende II. forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Beskatning af dødsboer).

Spørgsmål 23:

Hvad er begrundelsen for, at man i de i § 1, nr. 2 og 3, nævnte tilfælde fraviger successionsprincippet, jfr. spørgsmål 4?

Svar:

De foreslåede ændringer af kildeskattelovens bestemmelser om dødsbobe-skatning tager sigte på at hindre, at boet og arvingerne udsættes for den likviditetsmæssige belastning, som vil blive en følge af reglerne om beskatning af såkaldt urealiseret avance. Efter lovforslaget fritages boet for beskatningen af urealiseret avance, idet arvingerne, ægtefællen og legatarerne i

stedet succederer i boets og afdødes skattemæssige stilling med hensyn til de udlagte aktiver.

En udvidelse af den skattemæssige succession til også at omfatte arvefors kud og gaver falder ikke direkte ind under det formål, der er med de foreslåede ændringer af dødsbobe-skatningen. Som også oplyst i svaret på spørgsmål 5 vil spørgsmålet imidlertid blive taget op til nærmere undersøgelse og overvejelse i finansministeriet.

Spørgsmål 24:

Er det under hensyn til den specielle begrundelse for skattefritagelse efter lovens § 2 A rimeligt at lade boet succedere i skattefritagelsen ved salg til udenforstående, jfr. den under § 1, nr. 12, foreslåede § 18 A?

Svar:

Lovforslaget om ændring af dødsbobe-skatningen, I, bygger på det hovedsynspunkt, at dødsboet i det hele skal have samme skattemæssige stilling som afdøde, og at dette udgangspunkt alene bør brydes, hvor der i den enkelte situation kan angives specielle — især praktisk betonedede — hensyn til støtte for et andet resultat. Dette hovedsynspunkt ligger til grund for den foreslåede § 18 A i loven om særlig indkomstskat. Efter denne bestemmelse skal dødsboet have adgang til at sælge et parcelhus (en- og tofamiliehuse samt ejerlejligheder) skattefrit, hvis afdøde ved salg umiddelbart før dødsfaldet selv kunne have opnået skattefrihed. Ofte vil de berettigede i boet være en efterlevende ægtefælle og børn, som på et tidspunkt forud for dødsfaldet selv har boet i parcelhuset. I disse tilfælde synes den mere generelle begrundelse for skattefriheden efter § 2 A i loven om særlig indkomstskat i øvrigt også at kunne anføres til fordel for reglen om, at boet skal kunne sælge uden beskatning.

Efter stk. 2 i den foreslåede § 18 A går skattefriheden ikke videre til den arving, ægtefællen eller legataren, som får parcelhuset udlagt. Parcelhuset anses for anskaffet af den pågældende på udlægstidspunktet og med udlægsværdien (handelsværdien) som skattemæssig anskaffelsessum. Denne bestemmelse må ses i sammenhæng med reglerne om arvingskøb. Ved boets (skattefrie) salg af parcelhuset til arvingen, ægtefællen